

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Commissie	
89/C 25/01	Ecu.....	1
89/C 25/02	Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp).....	2
89/C 25/03	Mededeling C(89) 175 van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (melk en zuivelprodukten).....	3
	Hof van Justitie	
89/C 25/04	Beschikking van de president van de Derde Kamer van het Hof van 13 december 1988 in zaak 321/88 R: J. Sparr tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Weigering van toelating tot een vergelijkend onderzoek</i>).....	4
89/C 25/05	Zaak 354/88: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Vleeswarenbedrijf Roermond BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees.....	4
89/C 25/06	Zaak 355/88: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Slegers Vleeswarenfabriek BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees.....	4
89/C 25/07	Zaak 356/88: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Kühne en Heitz BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees.....	4
89/C 25/08	Zaak 363/88: Beroep, op 14 december 1988 ingesteld door SpA, Società Finanziaria Siderurgica Finsider en SpA Italsider, beide in liquidatie, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	5
89/C 25/09	Zaak 364/88: Beroep, op 14 december 1988 ingesteld door SpA Acciaierie e Ferriere Lombarde Falck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
89/C 25/10	Zaak 369/88: Verzoek van het Tribunal de grande instance te Nice van 12 december 1988 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen J. M. Delattre	6
89/C 25/11	Zaak 371/88: Beroep, op 22 december 1988 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek	7
89/C 25/12	Doorhaling van zaak 325/86	8
89/C 25/13	Doorhaling van zaak 76/88	8
89/C 25/14	Doorhaling van zaak 82/88	8
89/C 25/15	Doorhaling van zaak 83/88	8
89/C 25/16	Doorhaling van de zaken 84/88, 85/88, 86/88 en 87/88	8
89/C 25/17	Doorhaling van zaak 224/88	8
<hr/>		
II Voorbereidende besluiten		
Commissie		
89/C 25/18	Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toegestane maximale alcoholconcentratie in het bloed van voertuigbestuurders	9
89/C 25/19	Herzien voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Statens inzake voor de bouw bestemde produkten	10
<hr/>		
III Bekendmakingen		
Commissie		
89/C 25/20	Bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe uit Duitsland naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden	11
89/C 25/21	Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van maïs naar landen van de zones I, II met uitzondering van de Sowjetunie, III met uitzondering van de Sowjetunie, IV, V, VI, VII, VIII, de Duitse Democratische Republiek en de Canarische eilanden	12

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

30 januari 1989

(89/C 25/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,7236	Peseta	129,344
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,9415	Escudo	170,552
Duitse mark	2,08825	US-dollar	1,11725
Gulden	2,35740	Zwitserse frank	1,77531
Pond sterling	0,636066	Zweedse kroon	7,08895
Deense kroon	8,10788	Noorse kroon	7,53418
Franse frank	7,09901	Canadese dollar	1,32338
Lire	1527,28	Oostenrijkse schilling	14,6918
Iers pond	0,780530	Finse mark	4,81311
Griekse drachme	173,174	Yen	145,153
		Australische dollar	1,27700
		Nieuwzeelandse dollar	1,84578

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
 Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
 Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
 Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
 Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
 Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Resultaten van de inschrijvingen (communautaire voedselhulp)

(89/C 25/02)

Overeenkomstig artikel 9, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vaststelling van algemene voorschriften voor de beschikbaarstelling in de Gemeenschap van producten voor levering als communautaire voedselhulp (PB nr. L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1)

24 januari 1989

Verordening (EEG) nr.	Actie nr.	Partij	Begunstigde	Produkt	Hoeveelheid (ton)	Leveringsstadium	Aantal inschrijvers	Opdrachtnemer	Toewijzingsprijs (ecu/ton)
4056/88	1035/88	A	Licross/Haïti	FHAF	264	DEB	2	L. Wuensche, Hamburg (D)	710,25
		B	Licross/Haïti	FHAF	200	DEB	4	L. Wuensche, Hamburg (D)	710,25

BLT: zachte tarwe.
 FBLT: meel van zachte tarwe.
 CBL: langkorrelige volwitte rijst.
 CBR: rondkorrelige volwitte rijst.
 BRI: breukrijst.
 FHAF: havervlokken.
 MAI: maïs.

SOR: sorgho.
 DUR: harde tarwe.
 FMAI: maïsmeel.
 GMAI: maïsgries.
 LEP: magere-melkpoeder.
 LEPv: gevitamineerd magere-melkpoeder.
 BO: butteroil.
 B: boter.

HOLI: olijfolie.
 HCOLZ: geraffineerde koolzaadolie.
 HPALM: gedeeltelijk geraffineerde palmolie.
 HTOUR: geraffineerde zonnebloemolie.
 DEB: franco loshaven, lossing inbegrepen.
 DEN: franco loshaven, lossing niet inbegrepen.
 EMB: franco laadhaven.
 DES: franco bestemming.

Mededeling C(89) 175 van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (melk en zuivelprodukten)

(89/C 25/03)

(Zie de mededeling in Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 360 van 21 december 1982, blz. 43)

(in ecu)

Permanente openbare inschrijving	In-schrijving nr.	Datum van het besluit van de Commissie	Bestemming van de boter	Maximumaankoopprijs	Maximumsteunbedrag	Waarborg
Verordening (EEG) nr. 1589/87 van de Commissie van 5 juni 1987 inzake de <i>aankoop</i> , via inschrijving, van boter door de interventiebureaus (PB nr. L 146 van 6. 6. 1987, blz. 27)	35	25. 1. 1989	Boter met een vetgehalte van minder dan 82 gewichtspercenten: — Spanje — Ierland — België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk Boter met een vetgehalte van 82 gewichtspercenten of meer: — Spanje — Ierland — België, Denemarken, Duitsland, Griekenland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Verenigd Koninkrijk			
					offertes geweigerd	

HOF VAN JUSTITIE

BESCHIKKING

van de president van de Derde Kamer

van het Hof

van 13 december 1988

in zaak 321/88 R: J. Sparr tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (*)

(Weigering van toelating tot een vergelijkend onderzoek)

(89/C 25/04)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 321/88 R, J. Sparr, vertegenwoordigd door L. Schulze en G. Meyer, advocaten te Hamburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Recht, c/o Fulton Prebon SA, Rue Notre Dame 25, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. Etienne), betreffende een verzoek om voorlopige maatregelen, strekkende tot toelating van verzoeker tot een selectietest die overeenkomt met die van het vergelijkend onderzoek COM/A/621 (administrateurs A 7/A 6), subsidiair tot een selectietest die overeenkomt met die van het vergelijkend onderzoek COM/A/622 (adjunct-administrateurs A 8), heeft de president van de Derde Kamer van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen op 13 december 1988 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing over de kosten wordt aangehouden.

(*) PB nr. C 307 van 2. 12. 1988.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Vleeswarenbedrijf Roermond BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees

(Zaak 354/88)

(89/C 25/05)

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, te 's-Gravenhage, heeft bij uitspraak van 16 september 1988, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 december 1988, in het geding Vleeswarenbedrijf Roermond BV, te Roermond, tegen Produktschap voor Vee en Vlees, te Rijswijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Is artikel 2, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 3602/82 (*) geldig?
2. Zo ja, aan de hand van welke criteria dienen de natuurlijke verhoudingen van spierweefsel en been in de hele deelstukken, bedoeld in de in vraag 1 vermelde bepaling, te worden vastgesteld?

(*) PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Slegers Vleeswarenfabriek BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees

(Zaak 355/88)

(89/C 25/06)

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, te 's-Gravenhage, heeft bij uitspraak van 16 september 1988, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 12 december 1988, in het geding Slegers Vleeswarenfabriek BV, te Vlijmen, tegen Produktschap voor Vee en Vlees, te Rijswijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Is artikel 2, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 3602/82 (*) geldig?
2. Zo ja, aan de hand van welke criteria dienen de natuurlijke verhoudingen van spierweefsel en been in de hele deelstukken, bedoeld in de in vraag 1 vermelde bepaling, te worden vastgesteld?

(*) PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij uitspraak van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven van 16 september 1988 in het geding Kühne en Heitz BV tegen Produktschap voor Vee en Vlees

(Zaak 356/88)

(89/C 25/07)

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, te 's-Gravenhage, heeft bij uitspraak van 16 september 1988, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op

12 december 1988, in het geding Kühne en Heitz BV, te Rotterdam, tegen Produktschap voor Vee en Vlees, te Rijswijk, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vragen:

1. Is artikel 2, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 3602/82 (1) geldig?
2. Zo ja, aan de hand van welke criteria dient de natuurlijke verhouding van spierweefsel en been in het hele deelstuk, bedoeld in de in vraag 1 vermelde bepaling, te worden vastgesteld?

(1) PB nr. L 376 van 31. 12. 1982, blz. 23.

Beroep, op 14 december 1988 ingesteld door SpA Società Finanziaria Siderurgica Finsider en SpA Italsider, beide in liquidatie, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 363/88)

(89/C 25/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 december 1988 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door de SpA in liquidatie Società Finanziaria Siderurgica Finsider te Rome en de SpA in liquidatie Italsider te Genua, beide vertegenwoordigd en bijgestaan door C. Grassetti en G. Greco, advocaten bij de Corte di Cassazione te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van N. Schäffer, advocaat aldaar, Avenue de la Porte Neuve 12.

Verzoeksters concluderen dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, aansprakelijk is voor de schade die verzoeksters hebben geleden doordat zij in de jaren 1984, 1985 en 1986 geringere hoeveelheden producten van de categorieën Ia, Ib en II op de nationale markt hebben kunnen afzetten;
- de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, te veroordelen tot betaling van de daaruit voortvloeiende schade ten belope van het in het beroep-schrift (1) berekende bedrag of van het hogere of lagere bedrag dat het Hof passend zal achten;

(1) De totale schade van verzoeksters bestaat uit de navolgende bedragen:

Categorie	1984	1985
Ia + II:	53 992 620 000 lire	68 725 260 000 lire
Ib:	21 387 600 000 lire	14 278 680 000 lire
Categorie	1986	
Ia + II:	104 299 920 000 lire	
Ib:	14 167 620 000 lire.	

— de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, te veroordelen om vanaf de datum van het arrest waarbij de aansprakelijkheid is vastgesteld, rente te betalen over genoemde bedragen;

— de wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep betreft de vergoeding van de schade die de Commissie heeft veroorzaakt doordat zij, door handelen of nalaten, heeft toegestaan dat de traditionele leveringen op de Italiaanse markt, geregeld door artikel 15 B van Beschikking nr. 234/84/EGKS (2), werden overschreden. De Commissie heeft onrechtmatig gehandeld door tijdens de hele periode waarin die beschikking van kracht was (1984, 1985, 1986) de regeling van artikel 15 B openlijk, systematisch en gewild naast zich neer te leggen en zich inzonderheid niets gelegen te laten aan haar verplichting krachtens lid 4, tweede zin, van artikel 15 B (de verplichting om de ondernemingen te verzoeken de vastgestelde verstoringen in het evenwicht van hun traditionele leveringen ongedaan te maken). Even onrechtmatig is de houding van de Commissie met betrekking tot de maatregel bedoeld in artikel 15 B, lid 5, waar deze had moeten worden toegepast. Het niet toepassen van die maatregel levert misbruik van discretionaire bevoegdheid en schending van het vertrouwensbeginsel op. Onrechtmatig is ook de wijze waarop de Commissie gebruik heeft gemaakt van de discretionaire bevoegdheid bedoeld in artikel 10, lid 1, van de verschillende algemene beschikkingen betreffende productiequota; dit heeft de aanzienlijke overschrijding van de traditionele leveringen in de subcategorie kleine gelaste buizen (ex categorie Ia) bevorderd. — De schade van de Italiaanse bedrijven komt overeen met de hoeveelheid produkten van de categorieën Ia, Ib en II uit de EGKS waarmee de traditionele leveringen werd overschreden. De schade is uitsluitend geleden door de bedrijven van de groepen Finsider en Falck, de enige die in Italië produkten van de categorieën Ia, Ib en II vervaardigen.

(2) PB nr. L 29 van 1. 2. 1984, blz. 1.

Beroep, op 14 december 1988 ingesteld door SpA Acciaierie e Ferriere Lombarde Falck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 364/88)

(89/C 25/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 14 december 1988 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door SpA

Acciaierie e Ferriere Lombarde Falck te Milaan, vertegenwoordigd en bijgestaan door C. Grasseti en G. Greco, advocaten bij de Corte di Cassazione te Rome, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van N. Schäffer, advocaat aldaar, Avenue de la Porte Neuve 12.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, aansprakelijk is voor de schade die verzoekster heeft geleden doordat zij in de jaren 1984, 1985 en 1986 geringere hoeveelheden produkten van de categorieën Ia, Ib en II op de nationale markt heeft kunnen afzetten;
- de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, te veroordelen tot betaling van de daaruit voortvloeiende schade ten belope van het in het beroepschrift (*) berekende bedrag of van het hogere of lagere bedrag dat het Hof passend zal achten;
- de Europese Gemeenschap, in casu de Commissie, te veroordelen om vanaf de datum van het arrest waarbij de aansprakelijkheid is vastgesteld, rente te betalen over genoemde bedragen;
- de wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn dezelfde als in zaak 363/88.

(*) De totale schade van verzoekster bestaat uit de navolgende bedragen:

Categorie	1984	1985
Ia + II:	4 468 860 000 lire	5 100 240 000 lire
Ib:	1 669 200 000 lire	868 920 000 lire
Categorie	1986	
Ia + II:	15 454 020 000 lire	
Ib:	1 649 200 000 lire.	

Verzoek van het Tribunal de grande instance te Nice van 12 december 1988 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen J. M. Delattre

(Zaak 369/88)

(89/C 25/10)

Het Tribunal de grande instance te Nice heeft bij beschikking van 12 december 1988, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 20 december 1988, in de strafzaak tegen J. M. Delattre het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Vraag nr. 1

- i) Moet het woord „ziekte” zoals gebezigd in de genoemde richtlijnen, eenvormig worden uitgelegd aan de hand van een gemeenschappelijke definitie, of staat het de Lid-Staten vrij bij de uitvoering van die richtlijnen de betekenis van het woord ziekte zelf te bepalen?
- ii) Indien voor het woord „ziekte” een gemeenschappelijke definitie geldt, kan dan een produkt „A”, dat in een Lid-Staat als voedingsmiddel wordt beschouwd en in verband waarmee in de reclame gewag wordt gemaakt van natuurlijke lichamelijke functies (spijsvertering, galafvoer), in een andere Lid-Staat als geneesmiddel worden aangemerkt wanneer een Gemeenschapsrichtlijn tot harmonisatie van de regels die gelden voor een produkt „B” (natuurlijk mineraalwater, Richtlijn 80/77/EEG (*sic*)) uitdrukkelijk verklaart dat diezelfde natuurlijke lichamelijke functies niet als ziekte zijn te beschouwen?
- iii) Indien voor het woord „ziekte” een gemeenschappelijke definitie geldt, zijn dan vermeldingen van gewaarwordingen of toestanden zoals honger, een zwaar gevoel in de benen, vermoeidheid en/of jeuk („een gewaarwording aan de opperhuid, waardoor men gaat krabben”) te beschouwen als even zo vele verwijzingen naar ziekten?
- iv) Indien daarentegen elke Lid-Staat vrij is om zijn eigen definitie van het begrip ziekte vast te stellen, mag een Lid-Staat dan de verkoop blokkeren van een voedingsmiddel dat in een andere Lid-Staat onder wettelijke controle vrij verkocht wordt, onder voorwendsel dat dat produkt beantwoordt aan een „ziekte van de mens” (in de betekenis die bedoelde Lid-Staat aan dit begrip heeft gegeven), en zonder vooraf het advies te hebben gevraagd van de comités die zijn opgericht om te voorkomen dat nationale bepalingen onderling dan wel met het Gemeenschapsrecht in strijd komen — met name het Comité voor farmaceutische specialiteiten (ingesteld bij Richtlijn 75/319/EEG (*sic*)), het Permanent Comité voor levensmiddelen (Besluit 69/414/EEG), het Comité voor cosmetische produkten (Richtlijn 76/768/EEG) en/of het Comité voor normen en technische voorschriften (Richtlijnen 83/189/EEG en 88/182/EEG) — ?

Vraag nr. 2

- i) Kan een Lid-Staat, gelet op het arrest-Van Bennekom en meer in het bijzonder op rechtsoverweging 19 daarvan, de vrije invoer en verkoop beperken van een voedingsmiddel vervaardigd van een algemeen gebruikte plant (look), welk produkt rechtmatig wordt geproduceerd, gecontroleerd en verkocht in een andere Lid-Staat, op grond dat het vanwege zijn

uiterlijke vorm (pil, capsule, tablet) een geneesmiddel is, terwijl diezelfde uiterlijke vorm door het Gemeenschapsrecht (Richtlijn 85/573/EEG) is toegelaten voor een ander produkt dat eveneens wordt vervaardigd van een algemeen gebruikte plant (cichorei)?

- ii) Zo ja: kan een nationale bepaling van dit soort naar Gemeenschapsrecht (inzonderheid artikel 36) en volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie gerechtvaardigd zijn, indien bedoelde planten uitsluitend om redenen van hygiëne en conservering in de vorm van pillen, capsules of tabletten worden aangeboden, terwijl het betrokken produkt a) ten aanzien van ziekten van de mens geen curatieve of preventieve eigenschappen heeft en ook niet wordt aangeboden als hebbende dergelijke eigenschappen, en zelfs verpakt is in een doos met het opschrift „dit is geen geneesmiddel”, b) geen dermate geconcentreerd bestanddeel bevat dat van een geneesmiddel zou kunnen worden gesproken, en c) geen enkel ernstig (wetenschappelijk vaststelbaar) risico voor de volksgezondheid oplevert?

Vraag nr. 3

- i) Behoort het wettelijk farmaceutisch monopolie voor de verkoop van sommige produkten aan het publiek tot de „handelsregelingen van de Lid-Staten”?
- ii) Zo ja: verwijst de verklaring in Richtlijn 85/432/EEG betreffende „het monopolie van de geneesmiddelenverstreking” naar geneesmiddel als omschreven in Richtlijn 65/65/EEG of naar geneesmiddel in de betekenis die iedere Lid-Staat daaraan geeft?
- iii) Indien het in het onder ii) bedoelde geval om de gemeenschappelijke definitie gaat, kan een „monopolie van de geneesmiddelenverstreking” dan worden beschouwd als een maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking van de invoer van een produkt, wanneer de toepassing van dat monopolie ertoe leidt dat de vrije verkoop van dat produkt wordt verhinderd, zulks ofschoon het a) in de Lid-Staat waar het wordt geproduceerd, als voedingsmiddel wordt aangemerkt, b) door de bevoegde overheidsdienst van diezelfde Lid-Staat (Belgisch Ministerie van Volksgezondheid) wordt gecontroleerd en onschadelijk voor de gezondheid van de mens is bevonden, en c) vrij (dit wil zeggen zonder voorschrift van de arts) aan het publiek wordt verkocht, uitsluitend door apothekers van het land van invoer?
- iv) Zo onderdeel iii) bevestigend wordt beantwoord: moet zulk een wettelijk monopolie voor de vrije verstreking (dit wil zeggen zonder voorschrift van de arts) van sommige produkten aan particulieren dan noodzakelijkerwijs zijn rechtvaardiging vinden in artikel 36 EEG-Verdrag, en meer in het bijzonder, moet zulk een monopolie dan gerechtvaardigd zijn uit hoofde van bescherming tegen een reëel gevaar voor de gezondheid van de mens (arrest van 23 februari 1988, zaak 216/84, Commissie/Franse Republiek (melksurrogaten), PB nr. C 74 van 22. 3. 1988)?

Zo niet, moeten de considerans van bovengenoemde Richtlijn 85/432/EEG en de tekst daarvan aldus worden uitgelegd, dat zij de Lid-Staten toestaan om het even welk produkt als geneesmiddel aan te merken en op die grond voor dat produkt allerlei de mededinging beperkende maatregelen te nemen, waaronder het bij uitsluiting aan apothekers voorbehouden van de vrije verkoop (dit wil zeggen, zonder voorschrift van de arts) van dat produkt aan het publiek?

Vraag nr. 4

- i) Moeten de bepalingen van Richtlijn 74/329/EEG van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der Lid-Staten inzake de emulgatoren, stabilisatoren, verdikkingsmiddelen en geleermiddelen waarvan het gebruik in levensmiddelen is toegestaan, meer in het bijzonder de bepalingen van de considerans inzake het vrije verkeer van levensmiddelen en de bepalingen van artikel 2 ervan, worden uitgelegd als een tot de Lid-Staten gericht verbod om beperkingen op te leggen (zoals bij voorbeeld het vereiste van een „administratieve machtiging om het produkt op de markt te brengen”) aan de vrije handel in (en meer in het bijzonder het vrije verkeer van) de produkten (zoals met name Guar-gom) die in bijlage I bij de richtlijn uitdrukkelijk worden genoemd?
- ii) Zo neen: moet het Gemeenschapsrecht niet aldus worden uitgelegd, dat *in ieder geval* een beslissing van een overheidsdienst van een Lid-Staat, waarbij beperkingen (zoals bij voorbeeld het vereiste van een „administratieve machtiging voor het op de markt brengen”) worden opgelegd aan de vrije handel in (en meer in het bijzonder het vrije verkeer van) produkten die met name worden genoemd in bijlage I bij bovengenoemde richtlijn, steeds moet worden gemotiveerd, dat wil zeggen gerechtvaardigd in de zin van artikel 36 EEG-Verdrag, en geen middel tot willekeurige of verkapte schending van het Gemeenschapsrecht mag zijn?

Beroep, op 22 december 1988 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak 371/88)

(89/C 25/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 december 1988 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur J.-C. Séché als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de Franse Republiek, door te weigeren de consequenties te trekken uit de ongeldigverklaring door het Hof van Justitie van artikel 73, lid 2,

van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad ⁽¹⁾, en meer in het bijzonder door de rechten van werknemers uit andere Lid-Statens, op wie de Franse wettelijke regeling van toepassing is, niet conform de artikelen 73, lid 1, en 74, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 en artikel 86 van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad ⁽²⁾ te honoreren, de krachtens het Gemeenschapsrecht op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

b) de Franse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie heeft het arrest van het Hof van 15 januari 1986 (zaak 41/84 ⁽³⁾) geen „rechtsvacuüm” geschapen, want de zinsnede „een andere Lid-Staat dan Frankrijk” in artikel 73, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 had slechts betekenis, indien hij werd gelezen in verband met de in artikel 73, lid 2, omschreven bijzondere regeling, maar heeft als gevolg van de ongeldigverklaring van laatstbedoelde bepaling thans geen zin meer.

⁽¹⁾ PB nr. L 149 van 5. 7. 1971, blz. 2.

⁽²⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1972, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 39 van 20. 2. 1986, blz. 3.

Doorhaling van zaak 325/86 ⁽¹⁾

(89/C 25/12)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 23 november 1988 de doorhaling in het register gelast van zaak 325/86: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek.

⁽¹⁾ PB nr. C 26 van 4. 2. 1987.

Doorhaling van zaak 76/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/13)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 13 december 1988 de doorhaling in het register gelast van zaak 76/88: Eveline la Terza tegen Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 106 van 22. 4. 1988.

Doorhaling van zaak 82/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/14)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 december 1988 de doorhaling in het register gelast van zaak 82/88: Association des aciéries européennes indépendantes, European Independent Steelworks Association „EISA” tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 103 van 19. 4. 1988.

Doorhaling van zaak 83/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/15)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 december 1988 de doorhaling in het register gelast van zaak 83/88: Cockerill Sambre SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB nr. C 103 van 19. 4. 1988.

Doorhaling van de zaken 84/88, 85/88, 86/88 en 87/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/16)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 december 1988 de doorhaling in het register gelast van de zaken 84/88, 85/88, 86/88 en 87/88 (verzoeken om een prejudiciële beslissing van het Tribunal de grande instance te Millau): Société Simatic (84/88, 85/88 en 86/88) en Léon André (87/88) tegen Directeur des services fiscaux de l'Aveyron.

⁽¹⁾ PB nr. C 96 van 12. 4. 1988.

Doorhaling van zaak 224/88 ⁽¹⁾

(89/C 25/17)

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 7 december 1988 de doorhaling in het register gelast van zaak 224/88: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg.

⁽¹⁾ PB nr. C 230 van 6. 9. 1988.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toegestane maximale alcoholconcentratie in het bloed van voertuigbestuurders

COM(88) 707 def.

(Door de Commissie ingediend op 12 december 1988)

(89/C 25/18)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat een van de doelstellingen van het gemeenschappelijk vervoerbeleid betrekking heeft op het vaststellen van gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer binnen de Gemeenschap en meer bepaald van veiligheidsvoorschriften voor de weggebruikers in de Lid-Staten;

Overwegende dat de uitbreiding van het wegverkeer en de daaruit voortvloeiende toename van het gevaar in alle Lid-Staten dezelfde ernstige veiligheidsproblemen doen rijzen;

Overwegende dat de Raad en de Vertegenwoordigers van de Regeringen van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen, in het kader van de Raad bijeen, zich bij de resolutie van 19 december 1984 (1) hebben verbonden tot het spoedig goedkeuren van maatregelen inzake verkeersveiligheid en de Commissie hebben verzocht dienaangaande voorstellen in te dienen;

Overwegende dat naar schatting een derde of meer van de jaarlijkse 50 000 doden bij verkeersongelukken in de Gemeenschap mede te wijten is aan het drankgebruik door voertuigbestuurders;

Overwegende dat in de resolutie over de verkeersveiligheid van het Europese Parlement van 13 maart 1984 (2) het zo spoedig mogelijk indienen door de Commissie van voorstellen met het oog op de vaststelling voor alle bestuurders van één enkel maximaal toelaatbaar alcoholgehalte van 0,80 mg/ml wordt aanbevolen; dat deze aanbeveling opnieuw werd opgenomen in de resolutie van 18 februari 1986 (3);

Overwegende dat de wetgevingen van de Lid-Staten met betrekking tot de maximaal toelaatbare alcoholconcentratie in het bloed van bestuurders uiteenlopen; dat het intracommunautair wegverkeer omvangrijk is en dat het derhalve wenselijk is de wetten betreffende de toegestane maximale alcoholconcentratie in het bloed van bestuurders onderling aan te passen;

Overwegende dat uit laboratoriumproeven is gebleken dat de reactietijd voor bestuurders in aanzienlijke mate toeneemt, terwijl hun bekwaamheid om informatie te verwerken in aanzienlijke mate afneemt, zodra de alcoholconcentratie in het bloed groter is dan 0,80 en dat uit tests eveneens is gebleken dat bij een grotere concentratie alcohol de belangrijkste factor in het ongevalrisico wordt;

Overwegende dat volgens de gedane proeven de rijbekwaamheid zelfs bij een bloed-alcoholpromillage van 0,50 aanzienlijk kan zijn aangetast en het ongevalrisico in dat geval meer dan anderhalf keer zo groot is als voor bestuurders die nuchter zijn,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van deze richtlijn vallen onder het begrip „bestuurder van een voertuig” alle bestuurders van een door een krachtbron aangedreven voertuig met drie of meer wielen en alle berijders van een door een krachtbron aangedreven tweewielig voertuig.

(1) PB nr. C 341 van 21. 12. 1984, blz. 1.

(2) PB nr. C 104 van 16. 4. 1984, blz. 38.

(3) PB nr. C 68 van 24. 3. 1986, blz. 35.

Artikel 2

Met ingang van 1 januari 1993 bedraagt de toegestane maximale alcoholconcentratie in het bloed van bestuurders van voertuigen 0,5 mg alcohol per ml bloed.

Artikel 3

1. De Lid-Staten doen, na raadpleging van de Commissie, de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om binnen twaalf maanden na

kennisgeving van deze richtlijn aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De Lid-Staten dragen er zorg voor dat de teksten van de belangrijke bepalingen van intern recht, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen, ter kennis van de Commissie worden gebracht.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Herzien voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde produkten ⁽¹⁾

COM(88) 783 def. — SYN 77

(Door de Commissie voorgesteld bij toepassing van artikel 149, lid 2, onder d), van het EEG-Verdrag op 12 december 1988)

(89/C 25/19)

Ingevolge het in tweede lezing ⁽²⁾ door het Europees Parlement uitgebrachte advies binnen het kader van de samenwerkingsprocedure omtrent het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der Lid-Staten inzake voor de bouw bestemde produkten ⁽³⁾, door de Commissie voorgelegd aan de Raad, heeft de Commissie haar voorstel herzien en aanvaardt zij thans het gemeenschappelijk standpunt van de Raad, zoals vervat in het document 7658/88 van de Raad van 26 juli 1988, met de volgende wijziging:

In artikel 2, lid 3, worden de vet gedrukte woorden toegevoegd:

„3. Wanneer een **toekomstige** richtlijn hoofdzakelijk betrekking heeft op andere aspecten en slechts in geringe mate op de fundamentele voorschriften van deze richtlijn, moet in die andere richtlijn worden bepaald dat zij ook betrekking heeft op de voorschriften van deze richtlijn.”.

⁽¹⁾ PB nr. C 30 van 4. 2. 1988, blz. 9.

⁽²⁾ EP 128.503 van 16. 11. 1988.

⁽³⁾ PB nr. C 305 van 16. 11. 1987, blz. 75.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe uit Duitsland naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden

(89/C 25/20)

I. Inschrijving

1. Er wordt een inschrijving gehouden voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer naar derde landen van zachte tarwe van GN-code 1001 90 99.
2. De inschrijving wordt gehouden overeenkomstig:
 - Verordening (EEG) nr. 2746/75 van de Raad ⁽¹⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 279/75 van de Commissie ⁽²⁾;
 - Verordening (EEG) nr. 212/89 van de Commissie ⁽³⁾.

II. Termijn

1. De termijn voor de indiening van offertes voor de eerste wekelijkse inschrijving gaat in op 27 januari 1989 en verstrijkt op 2 februari 1989 om 10.00 uur.
2. De indieningstermijn voor de volgende wekelijkse inschrijvingen verstrijkt donderdags om 10.00 uur, behalve in de periode van 17 tot en met 23 maart 1989, waarin geen offertes kunnen worden ingediend.
De termijn voor de indiening van offertes voor de tweede en volgende wekelijkse inschrijvingen gaat steeds in op de eerste werkdag na afloop van de vorige termijn.

III. Offertes

1. Offertes moeten schriftelijk worden ingediend per aangetekende brief, telefax- of telexbericht of telegram, dan wel door afgifte tegen ontvangstbewijs; zij moeten uiterlijk op de in punt II vermelde data en

⁽¹⁾ PB nr. L 281 van 1. 11. 1975, blz. 78.⁽²⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1975, blz. 8.⁽³⁾ PB nr. L 25 van 28. 1. 1989, blz. 67.

uren in het bezit zijn van de Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (BALM), Adickesallee 40, D-6000 Frankfurt am Main (telex 4-11475 en 4-16044; telefax 1564-651).

Offertes die niet per telefax- of telexbericht of telegram worden ingediend, moeten in een dubbele, verzegelde enveloppe worden ingezonden. Op de binnenste, eveneens verzegelde enveloppe moet de volgende vermelding zijn aangebracht: „Offerte betreffende de inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden — Vertrouwelijk”.

De inschrijvers blijven gebonden aan hun offerte totdat Duitsland de betrokkenen in kennis heeft gesteld van de gunning.

2. De offerte, het bewijs en de verklaring bedoeld in artikel 2, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 279/75 moeten worden gesteld in het Duits of in het Engels.

IV. Inschrijvingswaarborg

De inschrijvingswaarborg moet in Duitse mark worden gesteld ten gunste van het Duitse interventiebureau.

V. Gunning

Door de gunning ontstaat:

- a) het recht op afgifte in Duitsland van een uitvoercertificaat met vermelding van de restitutie bij uitvoer die in de offerte is genoemd en voor de betrokken hoeveelheid is gegund alsmede van de vaststelling vooraf van het Duitse monetaire compenserende bedrag;
- b) de verplichting om in Duitsland voor die hoeveelheid een uitvoercertificaat aan te vragen.

Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van maïs naar landen van de zones I, II met uitzondering van de Sowjetunie, III met uitzondering van de Sowjetunie, IV, V, VI, VII, VIII, de Duitse Democratische Republiek en de Canarische eilanden

(89/C 25/21)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 294 van 18 november 1988)

Op bladzijde 19, onder I. Inschrijving, wordt punt 2 als volgt gelezen:

- „2. De totale hoeveelheid waarvoor de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 279/75 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2788/86 ⁽²⁾, bedoelde maximumrestitutie bij uitvoer kan worden vastgesteld, bedraagt ongeveer 1 000 000 ton.”.
-